

16.06. 2020r.- Świetlica ZSG

1. Na początek piękny widok, te wodospady warto zobaczyć:

Zimbabwe - Wodospady Wiktorii

<https://www.youtube.com/watch?v=zBSm1WRSrhU>

Woda to substancja zawierająca w sobie wszelką potencjalność i, jak zauważył Leonardo da Vinci: „Przyjmuje ona każdy zapach, kolor i smak; sama nie mając żadnego”

2. Dziś tematem jest jeden z żywiołów – **woda**.

Woda jest niezwykła. Źródło zdrowia i witalności, piękno, dynamika, a także bogata symbolika. Z jednej strony żywioł łagodny i przynoszący siłę, życie, a z drugiej – złowieszczy, groźny i tajemniczy, przybierający kształt tsunami, potopu, powodzi.

Woda to potężny żywioł, który kreuje otaczający nas krajobraz

<https://www.youtube.com/watch?v=WRDSk3SfCgc>

3. Woda, zwłaszcza w kulturze słowiańskiej jest postrzegana jako **geneza wszelkiego bytu i fundament świata**. To odżywcza substancja zapewniająca życie, witalność i siłę, a także posiadająca właściwości lecznicze. Od najdawniejszych czasów wykorzystywana była do rytuałów związanych z nadejściem wiosny. Symbolizuje żywotność, płodność i oczyszczenie. W wielu religiach zanurzenie w wodzie oznacza odrodzenie (przykładem jest choćby chrzest). Woda jest często elementem mitów o stworzeniu świata. Uważa się ją również za medium ułatwiające przejście ze świata żywych do świata zmarłych.

Focza Łacha – ujście Wisły

https://www.youtube.com/watch?v=zTdnvVj6Q_A

4. **Woda to symbol** chaosu, zmienności, niestałości, przeobrażenia, odrodzenia ciała i ducha, zmartwychwstania, płodności, potęgi, oczyszczenia, chrztu, mądrości, prawdy, dobra i zła, cnoty, łaski, zapomnienia, kosmicznego umysłu, magii, kobiecości.

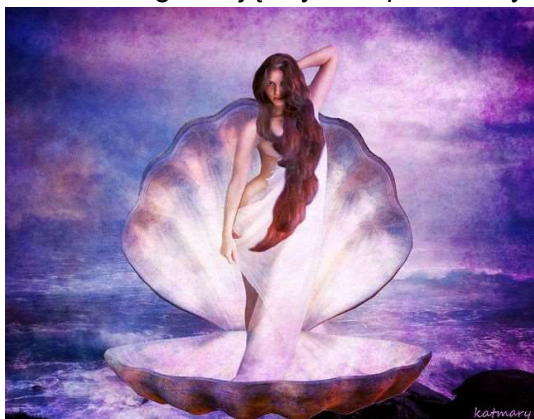

5. Wspomnieć należy tu Talesa z Miletu (ok. 627-546 przed Chr.), założyciela jońskiej szkoły filozofii przyrody, który uznał wodę za pierwszą substancję. Z niej „powstały wszystkie inne rzeczy, podczas gdy ona trwa”. Ten rodzaj myślenia archetypicznego najwyraźniej doszedł do głosu w mitach o początkach świata. W swojej treści pozostają one uwarunkowane kulturowo i religijnie, ale mimo różnorodnego ujęcia początków uznają one wodę za praelement i praźródło życia w świecie.

Tales

Tales z Miletu, gr. Θαλής (ok. 620 - 540 p.n.e.) był greckim filozofem i matematykiem, astronomem, inżynierem, politykiem, podróżnikiem i kupcem, zaliczanym do siedmiu mędrców starożytnej Grecji. Uznawany jest za twórcę podstaw nauki i filozofii europejskiej.

6. Tytan Okeanos uchodził za ojca wszystkich rzek, Posejdon stał się władcą mórz. Z żywiołem wody w mitologii greckiej związane są także narodziny greckiej bogini miłości Afrodyty. Wedle niektórych podań Afrodyta wyłoniła się naga z morskiej piany i popłynęła na muszli. Z kolei w wyobrażeniach eschatologicznych syreny to pozaziemskie bóstwa uosabiające niebiańską harmonię, które śpiewały dla wybranych pieśni na Wyspach Szczęśliwych. Według innych podań, przybywający do wyspy żeglarze słuchali syreniego śpiewu bez końca i umierali nawet nie zdając sobie z tego sprawy. Argonauci płynący po złote runo napotkali syreny podczas podróży morskiej, na ratunek przyszedł im jednak Orfeusz, zagłuszając syreni śpiew muzyką swojej kitary.

7. Najpotężniejszym bóstwem żywiołu „wodnym” w mitologii rzymskiej był Neptun, czyli bóg żywiołu morskiego, utożsamiany z greckim Posejdonem. Juturna była natomiast żeńską boginią wód, opiekującą się ludźmi, których praca związana jest z wodą. Wierzono, że wszelkie źródła zamieszkują nimfy zwane Kamenami, udzielające poetom natchnienia oraz posiadające dar wieszczenia przyszłości, które też dlatego niekiedy utożsamiane były z muzami.

8. Źródła i rzeki ze swej natury wyrażały siłę, życie i wieczne odradzanie się. Woda znajduje się w ruchu, przez co jest „żywa”. Posiada zatem pewną autonomię w świecie, sama stanowiąc źródło zdrowia, witalności i świętości. W opinii innych sakralny charakter wody byłby wtórny. Cudowność jakiegoś źródła lub strumienia byłaby konsekwencją bliskości miejsca świętego, gdzie dokonała się manifestacja określonej formy *sacrum* (np. teofania lub widzenie), bądź też następowałyby poprzez zanurzenie w nich rzeczy uważanej za świętą (np. cząstkę ciała lub ubrania jakiegoś świętego). Sama będąc konsekrowaną, taka woda posiadałaby zdolność konsekracji, przez co wlanie jej do normalnej wody prowadziłoby również do jej uświęcenia.

9. W judeochrześcijaństwie woda ma wiele znaczeń. w Księdze Rodzaju: Bóg mocą swojego słowa uporządkował wody chaosu i określił granice żywiołów. W biblijnym opisie potopu Bóg zsyła na ludzkość zagładę, ponieważ chce położyć kres zepsuciu moralnemu rozprzestrzeniającemu się po ziemi. Dopuszcza jednak, aby Noe, jako jedyny prawy człowiek ocalał wraz z żoną i dał początek nowej ludzkości. Wody potopu symbolizują więc zniszczenie, są narzędziem kary Bożej, ale jednocześnie niosąc ze sobą nowe życie są także wodami oczyszczającymi .

10. Przypowieść o Marii Magdalenie obmywającej łzami nogi Jezusa symbolizuje nawrócenie się jawnochrześcijan, gest Chrystusa myjącego nogi apostołom podczas ostatniej wieczerzy podkreśla ich moralne odrodzenie, zaś publiczne umycie rąk przez Piłata miało świadczyć, że nie czuje się on winien ukrzyżowania Jezusa Chrystusa (H. Wejman 2005: 177). Chrześcijańskie dopełnienie symboliki wody i jej mocy oczyszczającej w pełni realizuje się dopiero w sakramencie chrztu.

11. W Biblii obecny jest także motyw „wody żywej”, która bywa interpretowana teologicznie, jako dar Boży. Woda żywa pojawia się w scenie rozgrywającej się przy studni rozmowy Jezusa z Samarytanką. Jezus mówi: „Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu”.(J 4,10-26)

12. Symbolikę wody znajdziemy w poezji, tu wspomnę Adama Mickiewicza „Nad wodą wielką i czystą”

Nad wodą wielką i czystą
Stały rzędami opoki;
I woda tonią przejrzystą
Odbiła twarze ich czarne.

Nad wodą wielką i czystą
Przebiegły czarne obłoki;
I woda tonią przejrzystą
Odbiła kształty ich marne.

Nad wodą wielką i czystą
Błysnęło wzdłuż i grom ryknął;
I woda tonią przejrzystą
Odbiła światło, głos zniknął,
A woda, jak dawniej czysta,
Stoi wielka i przejrzysta.

13. I piękny utwór Jacka Kaczmarskiego „Źródło” – metafora źródła jako wolności

<https://www.youtube.com/watch?v=hLViirlokWY>

14. Bez wody nie ma życia, składamy się z 70 procent z wody, potrzebujemy dla zdrowia dużo wody pić, bez wody nic nie wyrosnie, dlatego niepokoją nas coraz dotkliwsze susze. Tak chętnie wyjeżdżamy ad morze, szum fal relaksuje, uspokaja...

<https://www.youtube.com/watch?v=YMkM5-RWYaU>

15. I nasze piękne jeziora z lotu ptaka, jak dobrze pływa się w jeziorze... już niebawem, chociaż mądrość ludowa głosi, by nie pływać przed Nocą Kupały.

<https://www.youtube.com/watch?v=3CAO8EilPz4>.

16..Znane przysłowia o wodzie:

- Cicha woda brzegi rwie
- Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie
- Patykiem na wodzie pisane
- Robić wodę z mózgu
- W gorącej wodzie kąpany
- Spływa jak woda po kaczcze
- Rzucić kogoś na głęboką wodę
- O chlebie i wodzie
- Nie można wejść dwa razy do tej samej rzeki

17. Na zakończenie - pamiętajmy o oszczędzaniu wody, żebyśmy mogli się zabrać na „ szerokie wody.” Pomyślcie, w jaki sposób możecie na co dzień oszczędzać wodę?

<https://www.youtube.com/watch?v=MVnL9IVskSc>

Piosenka Mrozu „ Na szerokie wody mnie weź”